

Nem a hit számít, csak egyedül Krisztus

illbehonest.com/hungarian

Tim Conway

Hányszor találkozol olyanokkal, akik azt mondják "Igen, tudom, kellene újra gyülekezetbe járnom." "Igen, tudom, nem olvasom valami sokat a Bibliát; tudom, hogy többet kellene." "Igen, igen, tudom ezt is, tudom azt is, jobban kéne igyekeznem." Ez a test okoskodása. Ennyire képes a testi ember.

Nos, Pál azt mondja, Ábrahám megigazult [igaznak találtatott], de nem így, mert ha a cselekedetei miatt lett volna igaz, akkor lett volna mivel dicsekedjen. De emlékezz, egy valamit biztosan tudunk: a megváltás, amit Isten készített az embereknek nem hagy semmi helyet se nekem, se neked a dicsekedésre. Tudod, mire hivatkozik? Arra, amit a Róma 3:27-ben mondott: "Hogyan lehetséges akkor a dicsekvés? Lehetetlenné vált." Nézd, azt mondja "Most, hogy a mi megváltásunknak ez a módja, mi lett a dicsekedésünkkel?" És azt mondja "Nincs semmi dicsekedés! Teljesen ki van zárva!" Az, ahogy Isten üdvözíti az embert, nem hagy helyet a dicsekvésnek. Amit az ember a testben tesz, az mind a dicsekvésről szól, arról, amit ő tett. Emlékezz a farizeus és az adószedő példájára! A farizeus azt mondta "Böjtölök." Azt mondta "Megadom a tizedet." A farizeus azt mondta "Nem vagyok zsaroló, én nem vagyok parázna, mint az a fickó." Tudod, mit tesz a test? Kérkedik. Ha bekopogsz valahova, és megkérded "Maga a Mennybe kerül majd?" "Igen." "És miért?" "Járok templomba." Látod, ez dicsekedés, dicsekvés valamivel, amit teszel. Voltak emberek, akik azt mondták "Presbiter vagyok." De hiszen nem azt kérdeztem, presbiter vagy-e, hanem azt kérdeztem, üdvözülsz-e. Hát nem elképesztő? "A Mennybe kerülsz?" "Hát, presbiter vagyok." A presbiter egyenlő a Mennysországgal? Emlékszem egyszer beszéltem egy fiatal hölgygel, "A Mennybe fogsz kerülni?" "Hát, kórustag vagyok." Mintha az örök kárhozat a homlokukra lenne írva. Ez egy kárhoztató válasz. Mert a dicsekvés lehetetlenné vált. Erre utal vissza Pál. Azt mondja "Mert ha Ábrahám cselekedetéből igazult meg, van mivel dicsekedjék." De a dicsekvés kirekesztetett. És hogyan rekesztetett ki? Miféle törvény által, milyen alapon nincs helye? A cselekedetek alapján? Nem! [vö. Róma 3:27] A cselekedetek mindig dicsekvést eredményeznek. A hit törvénye által rekesztetett ki. Persze, nézd, ha valaki a hitével kezd el dicsekedni, akkor rögtön cselekedetet

csinált a hitéből. Akkor pedig semmit sem ér. Ha azt mondod "Hát, én hiszek." Akkor nem értetted meg. Mert az igazi, üdvözítő hit nem ilyen. Az üdvözítő hit nem beszél így. Mert a hit az nem ez. A hit nem mondja "Hiszem, hogy hiszek." Az üdvözítő hit nem azt jelenti "Hiszek a hitem erejében." "Abban bízok, hogy hiszek." Ez nem olyan, hogy a tükörbe nézel, és azt mondod "Van hitem." Az igaz üdvözítő hit azt mondja "Még a hitem is romlott. Uram, segíts a hitetlenségemen! Még a hitem sem jó, sokszor van, hogy nem hiszem, amit hinnem kellene. A hitem gyenge, a hitem roskadozik, ha a hitem alapján kellene a Mennybe jutnom, akkor nagy bajban lennék." A hit azt mondja "Ott a hatalmas Krisztus! És abban nyugszom meg, amit Ő tett!" Ezt mondja. Ezt mondja a hit. És látod, mit mond Pál, az után, hogy "Hol a dicsekedés?" Az én dicsekedésem egyedül Jézus Krisztusban van. A hitem Krisztus kereszthalálában van. A hitem abban van, hogy Krisztus tökéletes életet élt.

De vissza az Igéhez. Ha Ábrahám cselekedetéből igazult meg, lett volna mivel dicsekedjen. De nézzétek, mit mond: "van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt." Tudjátok, miért? Mert nem cselekedetéből igazult meg. Hit által igazult meg. És ez igaz minden, minden igazi hívőre, aki, mint a Filippi 3:3 mondja, Krisztus Jézusban dicsekedik, és nem a testben bizakodik. Nem abban bíznak, amit tesznek. Nem bíznak a saját bűnbánatukban. Minden bűnbánat a legjobb esetben is tökéletlen. És minden hit tökéletlen, még a legerősebb is. De ahogy Charles Leiter mondja a Megigazulás és Újjászületés című könyvében, a hited lehet a legszánalmasabb és leggyengébb. Olyan, mint egy ember, aki egy hídhöz ér, ami a legerősebb acélgerendákból készült, jól tervezett tartóoszlopokkal és kábelekkel. Ez a híd több tízezer tonnát is elbír. És te ott vagy előtte, reszketsz, mint a nyárfalevél, és azon töprengsz, vajon megtart-e, és nem számít, hogy tele vagy mindenféle kétségekkel és nem tudod, vajon elég erős-e a hited, és mondjuk a bűnbánatod és bűntől való elfordulásod jóindulattal is csekélynek mondható. De ha rálépsz arra a hídra, még ha inog is a hited, a híd meg fog tartani. Miért? Mert a képessége, hogy megtartsa, teljesen független a te hitedtől. Csak a híd erejétől függ. A hited pusztán annyit tesz, hogy elindít, hogy ráhelyezd a súlyodat a hídra. A híd az, ami megtart. Csak annyi hit kell, hogy rálépj. Lehet nagyon gyenge a hited, és nem az fog megmenteni, de odavisz a hídra, ami megtart. Erről szól az egész. De mire van szükséged? Testvérek, itt is azt próbálok elmondani, hogy a hit nem a legfontosabb dolog, amire szükséged van. A hit pusztán összeköt azzal, amire leginkább szükséged van.

Róma 4:3 "De mit mond az Írás? "Hitt Ábrahám az Istennek, és Isten ezt számította be neki igazsággul." Látjátok, testvérek, ez az ember legalapvetőbb szüksége, amikor a hite arra indítja, hogy rálépj a hídra, azon nyomban, amint hit által a hídra helyezi a súlyát, a hídból ráruházódik egy megigazulás, az ő számlájára lesz felírva a megigazulás, miszerint Isten igaznak

ítéli őt. Hit által az ember igaznak ítéltetik. Figyeld "Hitt Ábrahám az Istennek, és Isten ezt számította be neki igazságnak." . vers "Aki fáradozik, annak a bért nem kegyelemből számítják, hanem azért, mert tartoznak vele." Figyelj, amikor elmész dolgozni, dolgozol és fizetést kapsz, az a te járandóságod, jár neked, megérdemelted. De az üdvösség nem cselekedeteből van, mert akik megpróbálják kiérdemelni, mindig híjával maradnak Isten dicsőségének. Emlékezz, amikor Isten eljön haraggal és ítélettel, minden embernek megadja majd, ami jár. És tudod, mi jár a te cselekedeteidért? Harag. Mert a legigazabb dolog is, amit valaha tettél, annyira tele van tökéletlenséggel, hogy Isten számára sosem lesz elfogadható. De amikor egy ember cselekedetéből akar a Mennybe jutni, az érdemeire számít. Ha te elmész a munkahelyedre, dolgozol, és nem kapsz fizetést, akkor bemehetsz az irodába, és leülhetsz a főnököddel, és azt mondhatod neki "Tartozol nekem a pénzzel." Így működnek a cselekedetek, így beszélnek az érdemek: "Tartozol nekem!" És ez dicsekedés, ugye? "Annyi órán át dolgoztam neked, tartozol nekem!" Ez dicsekedés, mert ezt mondod: "Ezt csináltam. Ki kell fizetned engem annak megfelelően, amit tettem." Így beszélnek a cselekedetek.

. vers: szeretném, hogy ezt megértsetek. Testvérek, emlékszem, amikor keresztényként először értettem meg az igazságot, ami a Róma 4:5-ben van. Lepadlóztam tőle. Amit meg kell látnotok, hogy a Róma 4:5 a kulcs, ami megnyitja a valóságát annak, hogyan lép be egy ember a Mennybe. Figyelj, figyelj csak! "Aki pedig nem fáradozik," - Itt is van! Itt a képe az embernek, minden férfinak és nőnek, aki beléphet a Mennybe. Egy portré, amit Pál fest nekünk az emberről, aki a Mennybe jut. Íme: "Aki pedig nem fáradozik" Nem azért üdvözülsz, mert bármit is tett. Semmi cselekedet. Nem munkálkodik. Ezt meg kell értenetek: Isten megváltja az embereket, de nem bárminek az alapján. Amikor Isten üdvözít egy embert, az teljesen független attól, amiket tett. Semmi köze hozzá! Tedd félre az egészséget, el vele, nem tehetsz semmit, nem ez alapján üdvözít Isten. "Aki pedig nem fáradozik" - ez az út a Mennyországba. Az ember, aki nem munkálkodik. Ki fog belépni a Mennyországba? "Aki pedig nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az istentelent." És ezt meg kell értenetek.

Megigazítani annyit tesz: igaznak nyilvánítani. Milyen alapon? A cselekedetei alapján? Nem. A dicsekedés kirekesztett, mert nem cselekedetek alapján lép be a Mennybe. Abban hisz, aki megigazítja az istentelent. "Hogyan?!" "Hogyan nyilvánítja igaznak?" Nem bármilyen tette alapján. Tudod, honnan tudom? Mert „istentelen”. Testvérek, Ha azt mondanám nektek "Meg kell térnetek." és ezalatt azt érteném, hogy rendbe kéne rakni az életeteket... Nézzétek, a Biblia is beszél arról, hogy meg kell térni. De tudjátok, hogy emberek hogyan értik félre a megtérés valóságát? Tudjátok, mit tesznek? Azt mondják "Megtérni," majd rögtön: "hát a Biblia azt mondja, ez a bűntől való elfordulás." Figyelj! Tudod, melyik bűntől kell elfordulnod? Attól, hogy

a cselekedeteid alapján akarsz a Mennybe jutni. Ha azt mondd: "A megtérés elfordulás a bűntől és az életem megtisztítása, hogy Isten előtt elfogadható legyek" - ezek cselekedetek. A megtérés az, mikor azt mondd "Feladom." "Uram, feladom." "Uram, próbáltam megtisztítani az életemet, és minél jobban próbáltam..." Ez olyan, mint amiről Pál is beszél: Megnéztem a törvényt, és a törvény azt mondta "Ne kívánd" és én próbáltam nem kívánni. Próbáltam megtisztulni. Próbáltam nem tenni, és minél jobban próbáltam, annál inkább azon kaptam magam, hogy csinálom. És Pál azt mondja "Meghaltam." Látod, ezt jelenti: feladni, azt mondani "A legnagyobb szükségem nem a jó önbecsülés. A legnagyobb szükségem az, hogy Isten igaznak nyilvánítson. És Jézus Krisztus olyan igazságot nyert, ami az én saját igazságommá válhat." Isten egy pillanat alatt beszámíthatja... Nézd az ötödik vers végét! „aki megigazítja az istentelent...” "Aki pedig nem fáradozik, hanem hisz abban, aki megigazítja az istentelent, annak a hite számít igazságnak." Látod mi történt? Amikor Jézus Krisztusba veti a hitét, és Krisztus érdemébe, abban a pillanatban Isten igaznak számítja az istentelent. Ez a legjobb hír, amit az emberiség valaha hallhatott. Mit jelent ez annak, aki mindenestől vétkes? Valakinek, aki romlott, aki gonosz? Valakinek, aki pont olyan, mint az a tolvaj a kereszten? Akinek már napjai sincsenek hátra? Ha vezekelni kell, ha a katolikusoknak van igazuk, és most mindenért vezekelned kellene, és engesztelést kellene tenned a bűneidért... Gyerekként azt mondták nekem, hogy csak meg kell próbálnod betartani a parancsolatokat. Hogyan?? Megszegtem őket egész életemben. Tolvaj vagyok, meg vagyok feszítve egy kereszten. Már csak néhány órám van hátra, halott ember vagyok, nincs időm rendbe rakni az életem. Más útra van szükségem a megváltáshoz. Ha cselekedetekre van szükség, bajban vagyok. Ha addig kéne élnem, míg minden rosszat, amit tettem, helyre nem hozok, ha meg kéne próbálnom... Ha a legnagyobb szükségem ezek a dolgok, bajban vagyok. De ha a legnagyobb szükségem az igazság a Mennyek ítélőtermében és Jézus Krisztus már megszerezte azt... Az érdem, ami szükséges, mind ott van Krisztusban. És ha felnézek Arra és megbízom Benne, aki elküldte a Fiát a világra, hogy megszerezze ezt az igazságot, és nekem adja egy pillanat alatt, megigazítja az istentelent, igaznak minősíti a saját ítélőtermében... Ha hittel nézek rá. Nem cselekedetek által.

Testvérek, látjátok ezt? Az ember legmélyebb szükségére válaszol. Az ember legmélyebb szüksége nem az, hogy találjon valaki mást, akit okolhat a bűneiért. Az ember szüksége minden istentelenségében nem az, hogy hogyan találjon olyan betegségeket, mint az alkoholizmus, a skizofrénia, a hiperaktivitás vagy bármi más, hogy kifogást találjon a bűnére, hogy jobban érezhesse magát és megszabaduljon a bűntudattól. Az ember legnagyobb szüksége abban áll, hogy vétkes, és van egy Isten, aki nagyon haragszik rá és meg fogja büntetni és haraggal jön el ellene, és a pokolba taszítja. Ezt mondta Jézus. Jézus azt mondta "Megmondom nektek, kitől

féljetelek. Attól féljetelek, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában." És Ő az, aki ezt megteheti. Tőle féljetelek. Ezt mondta Jézus. A legnagyobb szükségetek arra van, hogy rendezzétek a dolgotokat Istennel. És Pál azt mondja, az az igazi problémátok, hogy a Mennyben van egy vádirat ellenetek és nektek valahogy, ha lehetséges, tisztára kéne azt törölni, és igaznak nyilváníttatni. És jön Pál és azt mondja "Van egy nagyon, nagyon jó hírem számotokra. Nem szégyellem az evangéliumot, kiállok mellette; nem számít, mennyire gúnyolják és nevetik ki. Ha megköveznek vagy megölnék is, a világnak szüksége van erre a hírre. Van egy üzenet, ami az ember legmélyebb szükségét érinti és ez ebben az evangéliumban van, amelyben megjelent Isten igazságossága." És ha az ember bízik Istenben, Aki igaznak nyilvánítja az istentelent, és közben igazságos marad... Isten igazságos maradhat, és a pokolra küldhet. Vagy igazságos maradhat és a neked járó poklot Jézusra tölti és Ő fizeti meg az árat. Ez a váltság elérhető számodra. És ez a váltság ki van fizetve. És ha nem teszel mást, csak bízol Krisztusban... és látod, ha Krisztusban hiszel nem tiéd a dicsőség, hanem Krisztusé. Mert ezt mondod "Elhiszem, hogy Jézus mindent megtett, ami szükséges, hogy számomra igazságot szerezzen, hiszem, hogy megszerezte számomra az igazságot. Én haragot érdemeltem, de Isten a nekem járó haragot Jézusra terhelte és Jézus így igazságot nyert, amit Isten nekem tulajdonít, hit által."

És így lehetsz az életed végén, állhatsz a tüzelőosztag előtt, élhettél bűnös életet, de ha egy pillanat alatt Jézus Krisztusba helyezed a hited... Persze azt mondjátok "Ez veszélyesen hangzik, testvér. Veszélyesnek hangzik. Úgy hangzik, hogy később valaki azt mondhatja 'Hát, ha így áll a helyzet a megváltással, akkor gyerünk, vétkezzünk még többet.'" De hadd mondjam el, hogy Pál foglalkozik ezzel és számos indokot hoz, hogy miért lehetetlen ez. Ha egyszer így hittél, akkor nem élhetsz tovább bűnben. De még ha kockázatos is, és sok ember azt mondja majd "Annyit vétkezek, amennyit akarok"... És tudod mit, sok hamis hitvalló van odakint. Sok ember van, aki szabados kicsapongássá tette ezt a gyönyörű evangéliumot. A gyülekezetek tele vannak velük. Mindenféle vannak emberek, akik azt mondják "Én hiszek" és aztán mindenféle bűnben akarnak élni... De Pál róluk is ír, Pál megírta: az ilyen emberek kárhozzátása jogos. Ha majd a 6. fejezethez érünk, ott foglalkozik ezzel, meg a 7. fejezetben is. Sőt, még a 8. fejezetben is foglalkozik vele. De itt és az 5. fejezetben egy dicsőséges és szabad evangéliumot tesz közzé, amelyik az ember legnagyobb szükségével foglalkozik. És ha ott ülsz ma, és azt gondolod "Ez én vagyok, istentelen vagyok", akkor bízz abban, aki az istentelent megigazítja! Ez a legjobb hír, ezekben a szavakban itt, hogy olyan Istenünk van, aki megigazítja az istentelent. És nem olyan, aki azt mondja "Meg kell dolgoznod érte, jobba kell válnod, rendbe kell szedned magad. Többet kell templomba járnod, adakoznod kell, el kell kezdened olvasni a Bibliát, vezekelned kell, térden kell csúsznod. Meg kell tartanod az ünnepeket és eljárni a misékre, és mindezt azért, hogy

megpróbálj engesztelést szerezni a bűneidért. És dogoznod kell, dolgozni, dolgozni, dolgozni." És tudod mit? Az összes rendszerben, ami ezt tanítja a földön - vagyis jószerével minden a valódi kereszténységen kívül - sosem tudják, hogy mikor tettek eleget, mert még a guruik, tanítóik, papjaik, prófétáik, szerzeteseik sem, egyikük sem tudja, hogy pontosan mennyit is kell letenned az asztalra, hogy rendben legyél. Mert még a szerzeteseknek, papoknak és pápáknak is van lelkiismeretük, ami vádol, vádol, vádol még az összes jócselekedet után is. Mint Luther Márton, aki próbálkozott és próbálkozott és próbálkozott, gyónt és gyónt és gyónt, de a lelkiismerete még mindig azt mondta "Bűnös, bűnös, bűnös!" De amikor egy bűnös Istenhez jön minden bűnével és azt mondja "Uram, Jézusban választ látok az összes bűnömre", abban a pillanatban igaznak nyilvánítatik, és a lelkiismerete felszabadul.

<http://illbehonest.com/hungarian/Nem-a-hit-szomit-cask-egyedul-Krisztus-Tim-Conway>